

[Bækgaard.]

indviklet, var det rigtige, og det er et spørgsmål, som der måske kan være grund til at se nærmere på. At loven kom til at virke som den gjorde, kan man jo se forskelligt på i de tre kommuner. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Bouet: Det er nu over tolv år siden, udligningsloven blev vedtaget, og det blev bestemt, at der skulle nedsættes en voldgiftsret, der inden udgangen af 1943 til ministeriet skulle fremsætte forslag om eventuelle ændringer, som man mente var nødvendige efter de erfaringer, man gjorde i årene fra 1937, og i 1944—45 skulle loven så revideres.

I årenes løb har der jo i Københavns kommune været megen misfornøjelse med udligningsordningen, og man har ment at kunne have fået mere, dersom man havde beholdt den gamle erhvervsskat, således som det ærede medlem hr. Dose jo også påpegede i sin tale her. Nu er det imidlertid også et spørgsmål, om erhvervsskatten var rigtig. Det er et spørgsmål, for alle disse forhold er meget udviklede.

Men der er altså gået 12 år. Der kan måske have været flere årsager til den stadige udsættelse, men en af dem er sikkert det spørgsmål, som også det ærede medlem hr. Dose berørte, og som det ærede medlem kalder indlemmelse i København — jeg vil hellere kalde det en ordning af de stor-københavnske forhold. Der kunne måske være grund til at spørge den højtærede indenrigsminister, om det vil vare 12½ år, inden der kommer et forslag om en ordning, eller om man kan forvente, at man snart får en fornuftig løsning på dette spørgsmål, som har svirret i mange år og affødt lange diskussioner.

Iøvrigt forekommer det mig lidt mærkeligt, at denne voldgiftsret, som nu altså har siddet i så mange år, og som har vidst, at disse divergenser fandtes, ikke på et tidligere tidspunkt har fået de oplysninger, som kunne danne grundlag for dens bedømmelse af forholdene, så at den kunne have fremsat sit forslag til ændringer overfor ministeriet så betids, at man kunne have været færdig i denne samling. Det eneste, man altså er blevet enig om både i 1947; i 1948 og nu i år igen, er stadig at udsætte sagen. Der er vel ikke noget at gøre, tiden er forpasset, og jeg vil så gerne slutte mig til de ønsker, som det ærede medlem hr. Dose fremsatte om, at den høje voldgiftsret kan tage sig så meget sammen, at den

i hvert fald bliver færdig inden udgangen af 1950.

Vi anbefaler altså under de foreliggende forhold at vedtage det foreliggende lovforslag.

Gudiksen: Loven om økonomisk udligning mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner foreslås forlænget for 1 år. I henhold til lov nr. 84 af 31. marts 1937 skal den voldgiftsret, som blev nedsat i henhold til loven, afgive en udtalelse til indenrigsministeren, som skulle danne grundlaget for en lovgivning på dette område. Det er ikke sket, og voldgiftsretten begærer nu at få yderligere 1 års udsættelse. Såvidt jeg har forstået ministeren, foreslår den højtærede minister, at vi går med til denne forlængelse, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget herom.

Chr. Nielsen: Debatten i dag følger ganske det samme spor som de tidligere debatter om forslag om at udskyde revisionen af udligningsordningen for København, Frederiksberg og Gentofte. Jeg kan ikke se rettere end, at når man til stadighed — stillet overfor forslag om udsættelse — møder en praktisk talt enstemmig opfattelse vedrørende de urimeligheder og uretfærdigheder, som foreligger, burde man tale et noget andet sprog til ministeren.

De kendsgerninger, som fremgår af den lange række af tal, som sidste år, det foregående år, og i alle de tidligere år, er blevet lagt på bordet, kan ministeren ikke være uvidende om. Jeg synes derfor, det bliver nødvendigt i dag, da vi praktisk talt fejrer et 5 års jubilæum for, at der ingenting skal ske med udligningsordningen for København og de to andre hovedstadskommuner, at vi siger til ministeren, at nu må det uigenkaldeligt være sidste gang, rigsdagen går med til at forlænge denne lov uændret. Urimeghederne og uretfærdighederne er dynget på bordet. Nu må der ske en forandring, så at København får, hvad den kan tilkomme.

Ministeren må have et stort ansvar for, at vi igen i år står overfor en uændret forlængelse. Jeg kan ikke se, at dette, at voldgiftsretten har forsøgt at få sat en cirkulation i gang af skrivelser mellem København, Frederiksberg og Gentofte, skulle være tilstrækkelig begrundelse for, at man endnu ikke har gjort sit arbejde færdigt. Sidste år blev det udtrykkeligt fastslået, overfor ministeren, at det hastede med, at der skete forandringer i denne lovgivning.